

International

Journal of Human Sciences

ISSN:2458-9489

Volume 14 Issue 3 Year: 2017

**Investigation of
communication levels of
university students doing
sports and do not sport****Spor yapan ve yapmayan
üniversite öğrencilerinin
iletişim düzeylerinin
incelenmesi****Hasan Ulukan¹****Alper Kartal²****Serkan Zengin³****Engin Işık Abanoz⁴****Necmettin Parlak⁵****Abstract**

In the study conducted, it was aimed to examine the communication levels of university students doing sports and having sedentary life style. The study universe of the study consisted of 304 students in total of which 124 female students and 180 male students of Adnan Menderes University in 2015- 2016 education year. Students having the habit of doing sports regularly were selected from School of Physical Education and Sports and students having sedentary life style were selected from Faculty of Communication and Faculty of Science-Literature. "Scale for Evaluation of the Communication Skills" was used in the determination of communication skills of the participants. Mann Whitney U test and Kruskal Wallis H Test in SPSS 22.0 package program were utilized for statistical analysis of the data collected. At the end of the study, it was found that communication skills levels of students having the habit of doing sports regularly and students having sedentary life style did not show statistically significant difference according to gender, age range, status of doing sports regularly, place of living and type of high school graduated from ($p>0.05$). As a result, it can be

Özet

Yapılan bu araştırmada spor yapan ve yapmayan üniversite öğrencilerinin iletişim düzeylerinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmaya 2015-2016 eğitim ve öğretim yılında Adnan Menderes Üniversitesi öğrencisi olan 124 kadın ve 180 erkek olmak üzere toplam 304 üniversite öğrencisi dâhil edilmiştir. Düzenli olarak spor yapma alışkanlığı bulunan öğrenciler Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'nda öğrenim gören öğrencilerden, spor yapma alışkanlığı bulunmayan öğrenciler ise İletişim Fakültesi ile Fen Edebiyat Fakültesi öğrencilerinden seçilmiştir. Araştırmaya katılan öğrencilerin iletişim becerilerinin tespit edilmesinde "İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırmada elde edilen verilerin istatistiksel analizlerinde SPSS 22.0 veri analiz programında Mann Whitney U analizi ile Kruskal Wallis H analizinden yararlanılmıştır. Araştırmanın sonunda spor yapma alışkanlığı bulunan ve bulunmayan üniversite öğrencilerinin sahip oldukları iletişim becerilerinin cinsiyet, yaş grubu, düzenli spor yapma durumu, yaşamlarının büyük çoğunluğunun geçtiği yerleşim yeri ve mezun oldukları lise türüne göre istatistiksel açıdan anlamlı farklılık göstermediği

¹ Öğr. Gör., Adnan Menderes Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, hasanulukan08@gmail.com

² Arş. Gör., Adnan Menderes Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, alper.kartal@hotmail.com

³ Bed. Eğt. Öğr., Milli Eğitim Bakanlığı, serkanzengin79@hotmail.com

⁴ Serbest Araştırmacı, Sakarya University, enginabanoz@hotmail.com

⁵ Öğr. Gör., Adnan Menderes Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, necmettinparlak@adu.edu.tr

said that socio-demographical features has no significant affect on communication skills of students having the habit of doing sports regularly and students having sedentary life style.

tespit edilmiştir ($p>0.05$). Sonuç olarak, düzenli olarak spor yapma alışkanlığı bulunan ve bulunmayan öğrencilerde sosyo-demografik özelliklerin iletişim becerisini etkilemediği söylenebilir.

Keywords: Sports; College Students; Communication Skills.

Anahtar Kelimeler: Spor; Üniversite Öğrencileri; İletişim Becerisi.

[\(Extended English abstract is at the end of this document\)](#)

Giriş

Spor ve sportif faaliyetler günümüz toplum hayatında önemli bir hale gelmiştir. Çünkü spor etkinlikleri insanların sağlık, refah ve mutluluklarının sağlanmasında önemli bir araç konumundadır. İnsanların bilinçli olarak spor yapabilmeleri için gerekli imkânların sağlanması çağdaşlıkla özdeş bir hale gelmiştir (Aytan, 2010). Söz konusu özelliklerinin yanında spor, insanları direkt veya dolaylı olarak kendisine bağımlı kılmış, insanların her dönem ilgisini çekmiş, buna paralel olarak da her zaman canlı kalmayı başarmış bir olgu olarak değerlendirilmektedir. İnsanların sosyal zevk ve ihtiyaçlarını karşılayarak kendisine bağlayan spor etkinlikleri, günümüzde sosyal bir kurum olarak değerlendirilmektedir. Sporun içerisinde insanların inanç, davranış, görüş ve düşüncelerine ilişkin simgeler bulunması sporun sosyal bir olgu olduğunun önemli göstergeleridir. Sporun sosyal bir olgu olduğu göz önünde bulundurulduğu zaman insanların sosyalleşme süreçlerinde spora büyük görev düşmesine zemin hazırlamıştır (Küçük ve Koç, 2004).

Yukarıda yer alan bilgilerden de anlaşılacağı gibi spor etkinlikleri insanların günlük yaşamlarından soyutlanamayacak aktiviteler arasında geldiği görülmektedir. İnsan hayatında önemli bir yere sahip olan spor kavramına yönelik olarak literatürde birçok tanım yapıldığı görülmektedir. Spor kavramına ilişkin tanımların genel olarak birbiri ile benzer yönleri olduğu görülmektedir (Dever, 2010). Ramazanoğlu ve ark. (2005) spor kavramını “insanların mücadele etmek, yarışmak, eğlenceli vakit geçirmek, sağlıklı bir yaşam tarzına sahip olmak amacıyla bilinçli olarak katıldıkları ve belirli kurallar çerçevesinde gerçekleştirilen hareketler bütünü” şeklinde tanımlamışlardır. Yetim (2005) ise spor kavramını “insanların fizyolojik ve psikolojik açıdan sağlıklarını geliştiren, sosyal davranış biçimlerini düzenleyen, insanların motorsal ve zihinsel özelliklerini belirli bir seviyeye getiren, sosyal, pedagojik ve biyolojik bir olgu” şeklinde tanımlamıştır. Literatürde yer alan araştırmalarda da spora katılımın genel sağlık, psikolojik sağlık, fiziksel, motorsal gelişim ve sosyal gelişim açısından birçok yararı olduğu vurgulanmaktadır (Salar ve ark. 2012; Hekim, 2015; Hekim, 2016; Hekim ve ark. 2012; Hekim ve Tokgöz, 2016).

İnsanların sağlıklı bir yaşama sahip olabilmeleri ve sahip oldukları yeteneklerini geliştirmeleri için spor yapma alışkanlığı kazanmaları oldukça önemlidir. Toplumsal açıdan önemli bir sosyalleşme aracı olan spor etkinlikleri insanların toplum ile olan ilişkilerinin gelişmesine (Ramazanoğlu ve ark. 2005), bunun yanında insanların sosyal kaynaşma ve insancıl değerler kazanmalarına katkı sağlamaktadır (Kale ve Erşen, 2003).

İnsanlar sosyal varlıklar oldukları için iletişim kurmadan yaşamaları mümkün değildir. İnsanlar her an ve her yerde iletişim sayesinde yaşadıkları çevre ile etkileşim içine girmekte, iletişim sayesinde çevrelerinden etkilenmekte ve çevrelerini etkilemektedirler. Bu nedenle insanlar için iletişim nefes almak gibi doğal ve kaçınılmaz bir eylem olarak nitelendirilmektedir (Görmüş ve diğerleri, 2013). Literatürde iletişim kavramı üzerine çeşitli tanımlar yapıldığı görülmektedir. Dökmen (2013) iletişim kavramını “insanları birbirine bağlayan ve onların sosyal bir grup halinde denge ve ahenk içerisinde anlaşmalarını sağlayan bir etkileşim olayı, kişilerin amaçsız etkileşimleri olmaktan çok, bir etki oluşturmaya veya davranış nedeni olmaya yarayan bilgi, fikir ve duyguların aktarılması süreci” şeklinde tanımlamıştır (Akt. Özşaker, 2013). Yapılan tanımdan da anlaşılacağı

gibi iletişim kavramı bir göndericiden bir hedefe doğru olan aktarım sürecini ifade etmektedir. Bu nedenle iletişimden söz edilebilmesi için kaynak ve alıcı arasında ortak bir düşünce bulunması, bilgi ya da mesajın bir kişiden diğerine geçmesi gerekmektedir (Yanık, 2015). Bunun yanında iletişim sürecinde verilen mesajın etkili ve başarılı olması için mesajın etkili, kabul edilebilir ve vücut dili gibi bileşenler ile verilmesi oldukça önemlidir (Aslan ve ark. 2016).

Literatürde iletişim üzerine yapılan araştırmaların genellikle kişiler arası iletişimden kitle iletişimine, yüz yüze iletişimden dolayı ya da aracılı iletişime kadar oldukça geniş bir perspektifte ele alındığı görülmektedir (İnceoğlu, 2010). Buna karşılık ülkemizde üniversite öğrencilerinin iletişim becerilerinin ele alındığı araştırmaların sınırlı olduğu belirtilmektedir (Özşaker, 2013). Yapılan literatür taraması sonucunda literatürde özellikle spora katılımın üniversite öğrencilerinin iletişim becerileri üzerindeki etkilerine ilişkin araştırmaların yetersiz olduğu görülmüştür. Bu kapsamda yapılan bu çalışmada spor yapan ve yapmayan üniversite öğrencilerinin iletişim becerilerinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Materyal ve Yöntem

Yapılan bu çalışmada spor bilimleri alanında sıklıkla kullanılan betimsel araştırma modellerinden tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın evrenini Adnan Menderes Üniversitesi öğrencilerin oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklem grubu ise 2015-2016 eğitim ve öğretim yılında Adnan Menderes Üniversitesi öğrencisi olan 124 kadın ve 180 erkek olmak üzere toplam 304 üniversite öğrenciden meydana gelmektedir. Araştırmada düzenli olarak spor yapma alışkanlığı bulunan öğrenciler Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'ndan, düzenli spor yapma alışkanlığı bulunmayan öğrenciler ise İletişim Fakültesi ile Fen Edebiyat Fakültesi'nde öğrenim gören öğrenciler arasından tesadüfî yöntem ile seçilmiştir. Araştırmaya katılan öğrencilerin demografik özelliklerine ilişkin bulgular Tablo 1'de sunulmuştur.

Tablo 1. Katılımcıların Demografik Bilgilerine İlişkin Frekans ve Yüzdelik Dağılımları

Değişkenler	Alt Değişkenler	f	%
Cinsiyet	Kadın	124	40,8
	Erkek	180	59,2
Yaş grupları	18-19 yaş	46	15,1
	20-21 yaş	166	54,6
	22-23 yaş	60	19,7
	23+ yaş	32	10,5
Düzenli spor yapma durumu	Spor yapmıyorum	114	37,5
	Bir kulüpte lisanslı sporcuyum	84	27,6
	Haftanın belirli günlerinde yapıyorum	106	34,9
Yaşamın büyük çoğunluğunun geçtiği yerleşim yeri	Köy	34	11,2
	İlçe	78	25,7
	Şehir	68	22,4
	Büyük Şehir	124	40,8
Mezun olunan lise türü	Düz Lise	90	29,6
	Anadolu Lisesi ve Dengi	98	32,2
	Meslek Lisesi	64	21,1
	Diğer	52	17,1

Araştırmanın veri toplama sürecinde anket kullanılmış olup, anketin birinci bölümünde kişisel bilgi formu, ikinci bölümde ise öğrencilerin iletişim becerilerinin tespit edilmesinde kullanılan İletişim Düzeyi Ölçeği Anketi (İ.B.D.Ö.) yer almaktadır. Kişisel bilgi formunda yer alan sorular da katılımcıların cinsiyet, spor yapma durumu, mezun olunan lise türü, yaşanan yerleşim yeri, yaş gruplarını belirlemeye yönelik sorular bulunmaktadır.

Katılımcıların iletişim becerilerinin tespit edilmesinde İletişim Düzeyi Ölçeği Anketi kullanılmıştır. Ölçek, Korkut (1996) tarafından geliştirilmiş olup 5'li likert türünde bir ölçme aracıdır. Öçekte toplam 25 madde yer almakta olup ölçek maddelerine verilen yanıtlar hiçbir zaman (0), nadiren (1), bazen (2), sıklıkla (3), ve her zaman (5) şeklinde puanlanmaktadır. Ölçekte tersten kodlanan madde bulunmadığı için alınabilecek en yüksek puan 100, en düşük puan ise 0'dır. Ölçekten alınan puanın artması bireyin iletişim becerilerinin yüksek olduğunu göstermektedir (Korkut, 2005: 145; Akt. Görmüş ve ark. 2013). Yapılan bu çalışmada ölçeğin güvenilir olup olmadığının incelenmesi için güvenilirlik analizi uygulanmıştır ve yapılan analiz sonucunda Cronbach's Alpha İç tutarlık kat sayısı ,945 olarak bulunmuştur. Bu değer, ölçeğin yüksek düzeyde güvenilir olduğunu göstermektedir.

Anketin uygulanma sürecinde her sınıf ile ayrı olarak bir araya gelinmiştir. Anketin uygulanmasından önce çalışmanın amacı ile ilgili öğrencilere açıklama yapılarak olur alınmıştır. Çalışmaya katılmaya istekli öğrencilere formlar toplu olarak dağıtılmıştır. Öğrenciler formları isim belirtmeksizin kendi kendilerine doldurmuşlardır. Uygulama yaklaşık 20 -25 dakika sürmüştür.

Elde edilen verilerin analizi SPSS 22.0 programı kullanılarak yapılmıştır. Katılımcıların iletişim becerisi puanlarının cinsiyete göre karşılaştırılmasında Mann Whitney U analizi kullanılmıştır. Katılımcıların yaş grupları, düzenli spor yapma durumları, yaşamlarının büyük kısmının geçtiği yerleşim yeri ve mezun oldukları lise türüne göre iletişim becerisi puanlarının karşılaştırılmasında ise Kruskal Wallis H analizi kullanılmıştır.

Tablo 2. Katılımcıların İletişim Becerisi Puanlarına İlişkin Tanımlayıcı İstatistikler

N	X	Ss
304	74,38	17,076

Tablo incelendiğinde, katılımcıların iletişim becerisi puan ortalamalarının yüksek düzeyde olduğu görülmektedir.

Bulgular

Tablo 3. Katılımcıların Cinsiyetlerine Göre İletişim Becerisi Puanlarının Karşılaştırılması

Cinsiyet	N	X	Ss	Sıra Ort.	Sıra Top.	U	P
Kadın	124	75,56	17,374	79,52	4930,0	2603,0	,483
Erkek	180	73,56	16,917	74,42	6698,0		

Tablo incelendiğinde, erkek katılımcıların iletişim becerisi puanlarının kadın katılımcılara göre daha yüksek olduğu ancak katılımcıların iletişim becerisi puanlarının cinsiyet değişkenine göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılaşmadığı görülmektedir ($p>0,05$).

Tablo 4. Katılımcıların Yaş Gruplarına Göre İletişim Becerisi Puanlarının Karşılaştırılması

Yaş grupları	N	X	Ss	Sıra Ort.	χ^2	P
18-19 yaş	46	72,01	18,226	69,24	1,388	,708
20-21 yaş	166	73,08	19,391	75,49		
22-23 yaş	60	77,79	11,164	82,52		
23+ yaş	32	78,10	9,776	80,88		

Tablo incelendiğinde, katılımcıların yaş grupları arttıkça iletişim becerisi puanlarının da arttığı görülmektedir. Ancak katılımcıların yaş gruplarına göre iletişim becerisi puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmamaktadır ($p>0,05$).

Tablo 5. Katılımcıların Düzenli Spor Yapma Durumlarına Göre İletişim Becerisi Puanlarının Karşılaştırılması

Spor Yapma Durumu	N	X	Ss	Sıra Ort.	x ²	P
Spor yapmıyorum	114	72,67	20,411	73,90	,892	,640
Bir kulüpte lisanslı sporcuyum	84	74,31	15,015	74,21		
Haftanın belirli günlerinde yapıyorum	106	76,27	14,611	81,10		

Spor yapmayan katılımcıların en düşük iletişim becerisi puanına sahipken, belirli bir kulüpte lisanslı sporcu olarak spor yapan katılımcılar diğerlerine göre orta düzeyde iletişim becerisi puanına sahip, haftanın belirli günleri spor yapan katılımcılar ise en yüksek iletişim becerisi puanına sahiptir. Ancak katılımcıların iletişim becerisi puanları düzenli spor yapma durumlarına göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılaşmamaktadır ($p>0,05$).

Tablo 6. Katılımcıların Yaşamlarının Büyük Çoğunluğunun Geçtiği Yerleşim Yeri Türüne Göre İletişim Becerisi Puanlarının Karşılaştırılması

Yerleşim Yerleri	N	X	Ss	Sıra Ort.	x ²	P
Köy	34	78,93	11,803	84,74	,750	,861
İlçe	78	74,71	16,509	76,96		
Şehir	68	72,71	20,172	75,62		
Büyükşehir	124	73,84	16,961	74,44		

Tablo incelendiğinde, en yüksek iletişim becerisi puanına hayatının büyük bir bölümü köyde geçmiş olan katılımcıların sahip olduğu, en düşük iletişim becerisi puanına ise hayatının büyük bir bölümü büyükşehirde geçmiş olan katılımcıların sahip olduğu görülmektedir. Katılımcıların yaşamının büyük çoğunluğunun geçtiği yerleşim yeri türüne göre iletişim becerisi puanları arasında farklılık vardır ancak bu farklılık istatistiksel olarak anlamlı değildir ($p>0,05$).

Tablo 7. Katılımcıların Mezun Oldukları Lise Türüne Göre İletişim Becerisi Puanlarının Karşılaştırılması

Lise Türleri	N	X	Ss	Sıra Ort.	x ²	P
Düz Lise	90	74,37	15,966	75,19	3,252	,354
Anadolu Lisesi ve Dengi	98	73,05	16,579	70,08		
Meslek Lisesi	64	73,70	19,633	77,92		
Diğer	52	77,72	17,064	89,12		

Tablo incelendiğinde, Düz Lise, Anadolu Lisesi ve Dengi, Meslek Lisesinden mezun olan katılımcıların iletişim becerisi puanlarının diğer lise türlerinden mezun olan katılımcılardan daha düşük olduğu görülmektedir. Buna karşın katılımcıların mezun oldukları lise türüne göre iletişim becerisi puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık yoktur ($p>0,05$).

Tartışma Sonuç

Araştırmaya katılan öğrencilerin kişiler arası iletişim becerilerinin yüksek düzeyde olduğu tespit edilmiştir. Bu sonucun ortaya çıkmasının temelinde katılımcıların üniversite öğrenimi görmelerinin, üniversite ortamında sosyal ilişkilerin gelişmiş olmasının yattığı düşünülebilir. Literatürde yer alan benzer araştırma bulguları da üniversite öğrencilerinin yüksek iletişim becerisine sahip oldukları ortaya koymaktadır (Çetinkaya, 2011; Tepeköylü ve ark. 2009; Bingöl ve Demir, 2011).

Araştırmaya katılan öğrencilerin iletişim becerilerinin cinsiyet değişkenine göre istatistiksel açıdan anlamlı farklılık göstermediği tespit edilmiştir. Araştırmaya katılan öğrencilerin iletişim becerilerinin cinsiyet değişkenine göre farklılık göstermemesinin temelinde öğrencilerin benzer sosyo-demografik ve sosyo-kültürel çevrelerde yetişmiş olmalarının ve içinde bulundukları mevcut sosyal ilişkilerin benzerlik göstermesinin yattığı düşünülebilir. Literatürde üniversite öğrencileri üzerinde gerçekleştirilen benzer çalışmalarda da cinsiyetin iletişim becerisi üzerinde anlamlı bir etkiye sahip olmadığı sonuçlarına ulaşılmıştır (Bingöl ve Demir, 2011; Elkin ve ark. 2016). Özşaker (2013) tarafından yapılan benzer bir çalışmada da beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin sahip oldukları iletişim becerilerinin cinsiyet değişkenine göre anlamlı farklılık göstermediği bulunmuştur. Yanık (2015) tarafından yapılan çalışmada da beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin, Kıssal ve ark. (2016) tarafından yapılan çalışmada ise hemşirelik ile beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin iletişim becerileri üzerinde cinsiyetin önemli bir belirleyici olmadığı sonucuna ulaşılmıştır.

Araştırmada elde edilen bulguların aksine literatürde yer alan bazı çalışmalarda cinsiyetin iletişim becerisi üzerinde önemli bir belirleyici olduğu bulgularına ulaşılmıştır. Tepeköylü-Öztürk ve ark. (2011) tarafından yapılan çalışmada spor yapan ve yapmayan üniversite öğrencilerinin iletişim becerilerinin cinsiyet değişkenine göre incelenmesi amaçlanmış, araştırmanın sonunda hem sporcularda hem de sedanterlerde erkek öğrenciler ile kıyaslandığı zaman kadın öğrencilerin daha yüksek iletişim becerisine sahip oldukları tespit edilmiştir. Çetinkaya (2011) tarafından yapılan diğer bir çalışmada Türkçe öğretmenliği bölümünde öğrenim gören üniversite öğrencilerinin iletişim becerilerinin kadın öğrenciler lehine yüksek olduğu bulunmuştur. Tepeköylü ve ark. (2009) tarafından beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencileri üzerinde yapılan çalışmada da iletişim becerilerinin kadın öğrenciler lehine yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Literatürde yer alan farklı çalışmalarda da kadın üniversite öğrencilerinin iletişim becerilerinin erkek öğrencilerden daha yüksek olduğu rapor edilmiştir (Hergüner ve ark. 1997; Koç ve ark. 2015).

Araştırmaya katılan öğrencilerin iletişim becerilerinin düzenli olarak spor yapma durumlarına göre istatistiksel açıdan anlamlı farklılık göstermediği tespit edilmiştir. Tepeköylü ve ark. (2009) tarafından beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencileri üzerinde yapılan ve araştırma bulgularımız ile paralellik gösteren benzer bir çalışmada üniversite öğrencilerinin iletişim becerilerinin spor yapma durumlarına göre istatistiksel açıdan anlamlı farklılık göstermediği sonucuna ulaşılmıştır. Hergüner ve ark. (1997) tarafından yapılan benzer bir çalışmada da üniversite öğrencilerinin spora katılım düzeylerinin iletişim becerisi üzerinde önemli bir belirleyici olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Kaya ve ark. (2016) tarafından hemşirelik bölümü öğrencileri üzerinde gerçekleştirilen çalışmada da öğrencilerin iletişim becerilerinin spor yapma durumlarına göre farklılaşmadığı tespit edilmiştir.

Araştırmada elde edilen bulguların aksine literatürde yer alan çalışma bulguları spora katılımın iletişim becerilerini geliştirdiğini ortaya koymaktadır. Tepeköylü-Öztürk ve ark. (2011) tarafından yapılan çalışmada düzenli olarak spor yapan ve yapmayan üniversite öğrencilerinin iletişim becerilerinin bazı değişkenlere göre karşılaştırılması amaçlanmıştır. Araştırmaya 4 farklı üniversitede öğrenim gören 329 sporcu ve 329 sedanter olmak üzere toplam 658 üniversite öğrencisi katılmıştır. Araştırmanın sonunda sedanter üniversite öğrencileri ile kıyaslandığı zaman sporcu öğrencilerin daha yüksek iletişim becerisine sahip oldukları bulunmuştur. Özşaker (2013) tarafından yapılan benzer bir çalışmada beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin iletişim becerilerinin spor yapma durumlarına göre karşılaştırılması amaçlanmış, çalışmada iletişim becerilerinin spor yapma alışkanlığı bulunan öğrenciler lehine yüksek olduğu bulunmuştur.

Araştırmaya katılan öğrencilerin iletişim becerilerinin yaşamlarının büyük bir bölümünün geçtiği yerleşim yerine (köy, ilçe, şehir, büyükşehir) göre istatistiksel açıdan anlamlı farklılık göstermediği tespit edilmiştir. Tepeköylü ve ark. (2009) tarafından beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencileri üzerinde yapılan benzer bir çalışmada da üniversite öğrencilerinin iletişim becerilerinin yaşanılan yerleşim yeri değişkenine göre istatistiksel açıdan anlamlı farklılık göstermediği sonucuna ulaşılmıştır. Bingöl ve Demir (2011) tarafından yapılan diğer bir çalışmada

sağlık yüksekokulu öğrencilerinin iletişim becerilerinin yaşanılan yerleşim yeri değişkenine göre anlamlı farklılık göstermediği bulunmuştur.

Araştırmaya katılan öğrencilerin iletişim becerilerinin mezun oldukları lise türüne göre istatistiksel açıdan anlamlı farklılık göstermediği tespit edilmiştir. Bu sonucun ortaya çıkmasının temelinde araştırmaya katılan öğrencilerin lise dönemlerinde iletişim becerilerini geliştirmeye yönelik dersler almamalarının yattığı düşünülebilir. Literatürde yer alan benzer çalışmalarda da üniversite öğrencilerinin iletişim becerilerinin mezun olunan lise türüne göre anlamlı farklılık göstermediği sonucuna ulaşılmıştır (Bingöl ve Demir, 2011). Bu kapsamda araştırmada elde edilen bulguların literatür ile paralellik gösterdiği görülmektedir.

Sonuç olarak araştırmaya katılan üniversite öğrencilerinin iletişim beceri düzeyinin sosyo-demografik değişkenlere ve spor yapma durumuna göre anlamlı farklılık göstermediği bulunmuştur. Araştırmada elde edilen bulguların genel anlamda literatür ile uyumlu olduğu görülmüştür. Araştırmada elde edilen bulgular literatürde yer alan araştırma sonuçları değerlendirildiği zaman üniversite öğrencilerinin iletişim becerileri üzerinde spora katılım ve diğer sosyo-demografik değişkenlerin önemli birer belirleyici olmadığı söylenebilir.

Kaynakça

- Aslan, C. S., Eyuboğlu, E., Dalkıran, O. (2016). Türkiye Birinci Liginde Yer Alan Bazı Voleybol Takımlarında İletişim Becerisi Seviyesinin Takım Başarısına Etkisi. *International Journal of Science Culture and Sport*, 4(2), 625-630.
- Aytan, G. K. (2010). Ortaöğretim Öğrencilerinin Sosyalleşmelerinde Sporun Etkileri. *Doktora tezi*. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Ankara.
- Bingöl, G., Demir, A. (2011). Amasya Sağlık Yüksekokulu Öğrencilerinin İletişim Becerileri. *Göztepe Tıp Dergisi*, 26(4), 152-159
- Çetinkaya, Z. (2011). Türkçe Öğretmen Adaylarının İletişim Becerilerine İlişkin Görüşlerinin Belirlenmesi. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 19(2), 567-576.
- Dever, A. (2010). Spor Sosyolojisi. İstanbul: Başlık Yayınları.
- Dökmen, Ü. (2004). *İletişim Çatışmaları ve Empati*. 28. Baskı. İstanbul: Sistem Yayıncılık.
- Elkin, N., Karadağlı, F., Barut, A.Y. (2016). Sağlık Bilimleri Yüksekokulu Öğrencilerinin İletişim Becerileri Düzeyleri ve İlişkili Değişkenlerin Belirlenmesi. *Mersin Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi*, 9(2), 70-80.
- Görmüş, A.Ş., Aydın, S., Ergin, G. (2013). İşletme Bölümü Öğrencilerinin İletişim Becerilerinin Cinsiyet Rollerine Bağlamında İncelenmesi. *Sosyal Bilimler Dergisi*, 15(1), 109-128.
- Hekim, M. (2015). Kanser Hastası Çocuklarda Tedavi ve Rehabilitasyon Sürecinde Sporun Yararları. *Uluslararası Multidisipliner Akademik Araştırmalar Dergisi*, 2(1), 36-47.
- Hekim, M. (2016). Çocuklarda Beden Eğitimi, Spor ve Oyun Etkinliklerine Katılımın Kemik Gelişimi Üzerine Etkilerinin Değerlendirilmesi. *Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi*, 5(2), 66-71.
- Hekim, M., Tokgöz, M. (2016). Zihinsel Engelli Çocuklarda Motor Gelişim Yetersizlikleri: Motor Gelişimin Desteklenmesinde Fiziksel Aktivite ve Sporun Önemi. Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 8(17), 489-501.
- Hekim, M., Tokgöz, M., Reyhan, S., Yıldırım, Y. (2012). Spor Yapan ve Yapmayan 12-14 Yaş Grubu Kız Çocuklarının Bazı Motorik Özelliklerinin Karşılaştırılması. *Uluslararası Hakemli Akademik Spor Sağlık ve Tıp Bilimleri Dergisi*, 3(2), 31-38.
- Hergüner, G., Güven, Ö., Yaman, M. (1997). Sporun Üniversite Öğrencilerinin İletişim Beceri Düzeylerine Etkisi. *PAÜ Eğitim Fakültesi Dergisi*, 3, 95-101.
- İnceoğlu, M. (2010). *Tutum Algı İletişim*. 5. Baskı. İstanbul: Beykent Üniversitesi Yayınevi.
- Kale, R., Erşen, E. (2003). *Beden Eğitimi ve Spor Bilimlerine Giriş*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.
- Kaya, N., Turan, N., Kamberova, H.A., Cenal, Y., Kahraman, A., Evren, M. (2016). Hemşirelik Öğrencilerinin Sanat Özelliklerine Göre İletişim Becerileri ve Sosyal Zekâ Düzeyleri. *Hemşirelikte Eğitim ve Araştırma Dergisi*, 13(1), 50-58.
- Kıssal, A., Kaya, M., Koç, M. (2016). Hemşirelik ile Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin İletişim Beceri Düzeyleri ve Etkileyen Faktörlerin Değerlendirilmesi. *ACU Sağlık Bilimleri Dergisi*, 3, 134-141.

- Koç, B., Terzi, Y., Gül, A. (2015). Üniversite Öğrencilerinin İletişim Becerileri İle Kişilerarası Problem Çözme Becerileri Arasındaki İlişki. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, 4(1), 369-390.
- Korkut, F. (1996). İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeğinin Geliştirilmesi: Güvenirlilik ve Geçerlik Çalışmaları. *Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 2(7), 18-23.
- Korkut, F. (2005). Yetişkinlere Yönelik İletişim Becerileri Eğitimi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 28, 143-149.
- Küçük, V., Koç, H. (2004). Psiko-sosyal Gelişim Süreci İçerisinde İnsan ve Spor İlişkisi. *Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 10, 131-141.
- Özşaker, M. (2013). Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin İletişim Becerileri ve Benlik Saygılarının Değerlendirilmesi. *International Journal of New Trends in Arts, Sports & Science Education*, 2(3), 29-39.
- Ramazanoğlu, F., Karahüseyinoğlu M.F. ve Demirel E.T., Ramazanoğlu M.O., Altungül O. (2005). Sporun Toplumsal Boyutlarının Değerlendirilmesi. *Doğu Anadolu Bölgesi Araştırmaları*, 153-157.
- Salar, B., Hekim, M., Tokgöz, M. (2012). 15-18 Yaş Grubu Takım ve Ferdi Spor Yapan Bireylerin Duygusal Durumlarının Karşılaştırılması. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 4(6), 123-135.
- Tepeköylü, B., Soytürk, M., Çamlıyer, H. (2009). Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu (BESYO) Öğrencilerinin İletişim Becerisi Algılarının Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi. *SPORMETRE Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 8(3), 115-124.
- Tepeköylü-Öztürk, Ö., Soytürk, M., Daşdan-Ada, E.N., Çamlıyer, H. (2011). Üniversite Takımlarında Sporcu Olan Öğrencilerle Spor Yapmayan Öğrencilerin İletişim Becerisi Düzeylerinin Karşılaştırılması. *Hacettepe Spor Bilimleri Dergisi*, 22(2), 43-53.
- Yanık, M. (2015). Spor Türü ve Diğer Bazı Değişkenlerin Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin İletişim Beceri Düzeylerine Etkisi. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 12(2), 1366-1376.
- Yetim, A. A. (2005). *Sosyoloji ve Spor*. İstanbul: Morpa Kültür Yayınları.
- <https://www.turkedebiyati.org/iletisim-nedir.html> Erişim tarihi: 22.05.2017.

Extended English Abstract

Sports and sports activities have taken place an important role in today's social life. So sport events are important tools in ensuring the health, wellbeing and happiness of people. The provision of the essential opportunities for people and societies to do sport consciously has become equivalent to modernity. In addition to the features mentioned, sport is regarded as a phenomenon in which people are directly or indirectly dependent on itself, has attracted attention by people in every period, and has always managed to stay alive. Sports events that connect people by fulfilling their social pleasures and needs are now considered as social institutions. The presence of symbols of people's beliefs, behaviors, opinions and thoughts in the sport are important indicators of sport to be a social phenomenon. Considering that sport is a social phenomenon, sport prepares ground for having a massive role in the socialization processes of people (Küçük and Koç, 2004; Aytan, 2010).

Acquisition of a habit of doing sport is quite important for people to have a healthy life and to develop their abilities. In terms of society, sport activities, which are an important means of socialization contribute to the development of people's relations with society, as well as contribute to gather social cohesion and humanitarian values (Kale and Erşen, 2003; Ramazanoğlu et al., 2005).

Communication is the exchange of feelings, thoughts, behaviors, and information between two people or groups of people, in position of both sender and receiver. The person communicates with people around to lead a healthy and happy life in the social environment. In addition, communication is very necessary for mental - physical needs. Communication is essential to be able to operate social laws and regulations properly. This also indicates that communication is a circle linking a person to the immediate and remote environment (www.turkedebiyati.org). In literature, it is observed that the researches on communication are generally handled in a wide perspective from inter-personal communication to mass communication, face-to-face communication to indirect or mediated communication (İnceoğlu, 2010). On the other hand, the studies on communication skills of university students in our country are limited (Özkaker, 2013). As a result of the literature review,

it has been found that studies on the effects of university students' participation in sports on communication skills are inadequate in the literature. In this research, it is aimed to examine the communication skills of university students who do or do not do sports.

In this study, one of descriptive research models, the survey model was used which are frequently used in the field of sports sciences. Adnan Menderes University students constitute the universe of the research. The sample group of the researcher is consisted of 304 university students, 124 female and 180 male students, who studies in Adnan Menderes University in 2015-2016 education year. In the survey students who are regularly engaged in sports activities were selected from the School of Physical Education and Sports and those who have habit of sedentary life were randomly selected from the Faculty of Communication and the Faculty of Science and Literature.

Questionnaire was used in the data collection process of the research. In the first part of the questionnaire, personal information form was used. In the second part, Communication Level Questionnaire (CLQ) was used to determine the communication skills of the students. The questions in the personal information form also include questions about the participants' gender, sportive status, type of high school graduated, living place, age groups.

The Communication Level Questionnaire was used to determine the communication skills of the participants. The scale, is a measurement tool of likert type of 5-item developed by Korkut (1996). There is a total of 25 items in the scale and the answers given to the scales are scored as never (0), rarely (1), sometimes (2), often (3), and always (5). The highest score is 100, and the lowest score is 0 because there is no substance coding inverse. The increase in the score of the scale indicates that the communication skills of the individual are high (Korkut, 2005: 145, Akt, Görmüş et al., 2013). In this study, reliability analysis was utilized to examine the reliability of the scale and Cronbach's Alpha internal consistency factor was found to be ,945 as the result of the analysis. This value indicates that scale is highly reliable.

During the implementation period of the questionnaire, with each class were met separately. Before the application of the questionnaire, the students were informed about the purpose of the study and approved by students. The forms are distributed collectively to the students who are willing to participate in the study. The students filled in the forms themselves without naming. The filling of forms lasted approximately 20-25 minutes. Analysis of the obtained data was performed by using SPSS 22.0 program. Mann Whitney U analysis was used to compare participants' communication skills scores by gender. Kruskal Wallis H analysis was performed to compare the communication skill scores of the participants according to their age groups, regular sports situations, the place where most of their lives passed, and the high school they graduated.

At the end of the study, it was determined that communication skills scores increased as the age groups of the participants increased. However, there was no statistically significant difference between communication skill scores according to age groups of participants ($p > 0,05$). Male participants' communication skills scores were higher than female participants but communication skill scores of participants did not differ statistically according to gender variables ($p > 0,05$). Participants who exercise as a licensed athlete in a particular club have a moderate communication skill score compared to the others, while those who perform sports on certain days of the week have the highest communication skill score, while those who do not exercise have the lowest communication skill score. However, the communication skill scores of participants did not differ statistically according to regular sports situations ($p > 0,05$).

It is observed that the participants with the highest communication skill score have a large part of their lives in the village, and those with the lowest communication skill score have a large part of their lives in the metropolitan area. There is a difference between the communication skills scores according to the place where the majority of participants live, but this difference is not statistically significant ($p > 0,05$). Those who graduated from Regular High School, Anatolian High School and Other Vocational High seem to have lower communication skill scores than those who graduated from other high school types. On the other hand, there is no statistically significant difference between the communication skill scores of the participants according to the high school they graduated ($p > 0,05$).